

▪ Duminică

11 Mai

VREMEA SCRIPTURII!

- 09-10 Rugăciune
- 10-10:45 Studiu biblic
- 10:45-12 Serviciu divin

- 18-20 Serviciu divin

▪ Luni

12 Mai

- 18:30-20:30 Întâlnire tineret

▪ Marți

13 Mai

- 19-21 Repetiții Cor Mixt

▪ Miercuri

14 Mai

- 19-21 Fanfară

▪ Joi

15 Mai

- 18-19 Rugaciune cu fratii

▪ Vineri

16 Mai

- 18-19 Rugăciune cu surorile

- 19-21 Serviciu divin

▪ Sâmbătă

17 Mai

- 10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Stefan

Gina Pop

Ana Cadar

Fibia Vidican

Mariana Huluban

Ana-Maria Iacob

Ligia Brisan

11 Mai	Numeri 20	Psalmii 58-59	Isaia 9	Iacob 3
12 Mai	Numeri 21	Psalmii 60-61	Isaia 10	Iacob 4
13 Mai	Numeri 22	Psalmii 62-63	Isaia 11-12	Iacob 5
14 Mai	Numeri 23	Psalmii 64-65	Isaia 13	1 Petru 1
15 Mai	Numeri 24	Psalmii 66-67	Isaia 14	1 Petru 2
16 Mai	Numeri 25	Psalmii 68	Isaia 15	1 Petru 3
17 Mai	Numeri 26	Psalmii 69	Isaia 16	1 Petru 4

Credința câștigă cel mai mult, umilința primește cel mai mult, dragostea însă lucrează cel mai mult. - Anonim

ANUNȚURI

- Astăzi, 11.05.2014, în cadrul serviciului divin de dimineață, familia Boșcaș Beniamin și Daniela o vor aduce în Casa lui Dumnezeu pe micuța Denisa. Ne rugăm ca Dumnezeu să o crescă sănătoasă și să poarte mereu în palma Sa!
- Duminică, 18.05.2014, la Biserica Baptistă Harul din Lugoj va avea loc serviciul de cununie religioasă al fratelui Vladimir Iovicici cu sora Ana-Maria Stănescu. Dumnezeu să le binecuvinteze căsnicia cu mult har!
- În perioada 23.06-28.06.2014 va avea loc tabăra de copii, organizată de biserică noastră, la Sasca Montană. Jud. Caraș-Severin. Pentru detalii legate de cost și condițiile de participare vă rugăm să luați legătura cu surorile de la grupele de copii, iar pentru înscrierii vă rugăm să o contactați pe sora Lea Cristea.
- Tabăra de tineret organizată de biserică noastră va avea loc în perioada 24.07-31.07.2014, la Vișeu de Sus, județul Maramureș. Persoana de contact – fratele Levi Brisan.

Enzedi Iosif - 17.05
Fărcaț Adina - 12.05
Filip Mihaela - 13.05
Iacob Rebeca - 15.05
Illoane Marius - 14.05
Liuba Iuliana - 16.05
Miclea Floarea - 16.05

Miculescu Ciprian - 16.05
Mihet Eugenia - 16.05
Mutascu Ana - 16.05
Nesiu Doru - 13.05
Oprițescu Lidia - 15.05
Purcel Maria - 16.05

Fericire de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!
Matei 5:8

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.

Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas 33 de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Lupte pierdute, război câștigat!

11 Mai

NR.
163

Nimic din ce este azi nu va mai fi la fel mâine, nici cerul, nici ploaia, nici vântul, nici fapta, nici vorba, nici gândul, toate întâmplările și evenimentele ce succed, vor fi paleative ale vremurilor trecute. Vor exista alte încercări nereușite de a supera limitările noastre, alte lupte cu noi însine și cu viața de zi cu zi, dar într-un final, obosiți de-atâta trudă, realizăm că nu am înaintat deloc, suntem la fel de neputinciosi precum o frunză în bătaia vântului.

Încrezători aşteptăm un nou răsărit dar, fiorul incertitudinii ne străpunge adâncul inimii: oare va mai exista un mâine? Mi-e atât de greu să văd nepăsarea ce inunda omenirea cu privire la veșnicie... Unde vom fi mâine? Dumnezeu există, El ne învață prin Cuvânt să fim lumină, plini de răbdare, de compasiune, de dragoste pentru semenii noștri, plini de adevăr, toate lucrurile ce ne încjoară ne dezvăluie măreția Sa, frumusețea Sa, perfecțiunea Sa. Ce suntem noi să judecăm, sa cărtim, când de fapt nu suntem cu nimic mai superiori decât semenul nostru? Poate un dram de cunoaștere în plus, poate o situație financiară mai bună, poate o școală cu renume, o haină mai frumoasă?

Să nu uităm că Dumnezeu Tatăl ne vede egali, El nu se uită la fața omului, El a creat diversitatea pentru a nu exista monotonie, această diversitate împlinește creația, redându-i o frumusețe aparte. Eu, tu, el, ea, suntem creați de același Creator mareț, de Dumnezeul universului infinit, care ne iubește pe toți indiferent de infățișare, de statut, de cultură, cu aceeași dragoste Agape, o dragoste de Tată ce iartă întotdeauna pe fiul Său. Unde să alergăm dacă nu în brațele Sale iubitoare? Cui să cerem ajutorul în vremuri de restrîngere? În ce să credem dincolo de vremi dacă nu în El?

Când va veni clipa, clipa în care despărțirea va lăsa în urmă regrete a ceea ce am fi putut face și nu am făcut, a ceea ce am spus și nu trebuia rostit, ne vom ruga ca ceea ce am lăsat în urmă să sădească amintiri frumoase celor ce rămân, să renască dorința de a fi sfinti, pt a putea intra în Împărăția Lui, pentru a putea fi împreună și dincolo de moarte, în Tara promisă. Chiar dacă există durere, lacrimi și lupte pierdute, trebuie să stăm dărji pe baricadele credinței, căci Tatăl veghează prin Fiul Său Isus Cristos, prin Duhul Sfânt, ajutându-ne să câștigăm războiul.

El e Calea, Adevărul și Viața!

Fie ca Domnul nostru să vegheze asupra noastră, să ne dea înțelepciune și pricere pentru a fi mereu biruitori. Amin!

De Luci Boltașu

Cu mers sprinten, spatele drept și privirea ageră, vașnicul luptător se îndreptă spre sala în care se afla Iosua. În calea lui oștenii își plecau capul în semn de respect și se retrăgeau cu un pas înapoi. Nu stârnea rumoare prin apariția lui dar nici nu trecea neobservat de mulțimea care se îngheșua cu diferite jalbe la curtea celui care judeca peste Israel. Mergea fără să șovăie iar îi piept îi ardea bucuria veștii care ajunsese și la urechile lui: marele Iosua prinse a împărți țara deși aceasta nu era pe deplin cucerită. „Nu, anii grei de luptă, vecinătatea morții și situațiile complicate de peste decenii, nu frânseră în prietenul Iosua puterea credinței. Să împartă țara pe care încă nu o stăpâneală... asta numai cel în care clocotește încrederea și sălășluiește ascultarea poate să o facă!”

„Caleb, fiul lui Iefune...” fu anunțat luptătorul care era deja în prag. Se știa prea bine motivul vizitei lui. În urmă cu 45 de ani acest Caleb a avut curajul să privească realitatea prin ochii Cerului și să nu tacă. Putea să fie unul ca ceilalți, să privească la uriașii din cetăți, la zidurile imense și la armatele bine pregătite, să se sperie și să vorbească... iar vorbele lui nu ar fi fost minciuni. Putea să tacă mâlc, să lase ca situația să decanteze profitul și el să meargă în direcția cea mai bună: să judece sau să încurajeze. Ales însă să vorbească atunci când vorbele păreau naive, să încurajeze atunci când pentru o simplă speranță putea fi linșat de poporul fricos. A ales să credă iar credința i-a fost răspălită atunci cu vorbe. Caleb a luat cuvintele, le-a pus la inimă și a tăcut.

Au urmat mulți ani de rătăcire prin pustiu, rătăcire la care a participat din plin deși nu era cu nimic vinovat. Au urmat și ani grei de luptă, luptă de la care nu s-a dat înapoi. A tăcut de fiecare dată și a mers înainte, chiar și atunci când viață îl pălmuia pe ambii obrajii, luptele păreau interminabile și mugurii bătrâneții se arătau timid. A tăcut dar speranța ce se furișase adânc în inima lui l-a ținut în viață, în putere, în credință. ”Sunt patruzeci și cinci de ani de când vorbea Domnul astfel lui Moise [...] și acum iată că sunt în vîrstă de optzeci și cinci de ani. Și astăzi sunt tot aşa de tare ca în ziua când m-a trimis Moise; [...] dă-mi dar muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea”

Mă simt rușinat în fața istoriei lui Caleb. Îmi revăd rugăciunile și știu că același Dumnezeu care îi promitea atunci lui Caleb un teritoriu bogat dar care își uita promisiunea pentru patruzeci și cinci de ani, același Dumnezeu ascultă astăzi și rugăciunea mea de copil răsfățat și nerăbdător. Rușinat pentru că eu nu sunt gata să aștept împlinirea unei promisiuni atât de mult, pentru că timpul mi se pare că nu mai are răbdare cu credința mea sau credința mea mică nu rezistă sitei dese a timpului. Rușinat pentru că eu, om al societății consumeriste, am învățat prea repede să negociez cu Cel ce deține toate lucrurile și nu sunt gata să merg la luptă și să traversez pustia fără o motivație constantă și consistentă.

Trăiesc de multe ori sentimentul că noi, creștinii nouului secol, ne-am făurit un dumnezeu care să corespundă nevoilor noastre care se schimbă cu viteza luminii și trec cu cea a sunetului. Un dumnezeu care să primească, fără nazuri, moneda strâmbă de schimb a rugăciunii, cea ruginită a unei zile de post și, uneori, cea ciuntită a unei fapte bune. Cum am reacționa însă dacă Dumnezeul căruia ne încinăm s-ar purta cu noi precum s-a purtat cu Caleb, Moise, Pavel, Ilie? Ne-ar ajunge oare resursele de încredere și untdelemnul credinței pentru o perioadă lungă de secetă? Am păstra, ferecată în inimi de carne, speranța în Cel ce pare la mii de ani lumină departe? Am continua să luptăm chiar dacă rezultatele se încăpătânează să apară?

CHEMAREA NOASTRĂ: UN STIL DE VIAȚĂ CA PE TIMP DE RĂZBOI

JOHN PIPER

Menționarea războiului nu este doar retorică. Ceea ce se cere astăzi în mod special este un stil de viață ca pe "temp de război". Termenul "nevoie de bază ale vieții", este folosit de către apostolul Pavel în 1 Timotei 6.8: "Dacă avem cu ce să ne hrănim și cu ce să ne acoperim, ne va fi de ajuns." Dar această idee referitoare la simplitate poate fi extrem de înșelătoare. Ceea ce vreau să spun este că el se referă la un stil de viață care nu este asaltat de lucruri neesențiale, iar criteriul pentru "esențial" nu ar trebui să fie "simplitatea" primitivă, ci eficiența pe temp de război.

Ralph Winter ilustrează ideea de stil de viață pe temp de război:

"Vasul "Regina Maria", odihnindu-se în portul Long Beach din California, constituie o fascinantă piesă de muzeu. Folosită atât ca vapor de lux pe temp de pace, cât și ca transportor de trupe în al doilea Război Mondial, statutul ei actual de piesă de muzeu, ne permite să percepem ulterior contrast între stilul de viață pe temp de pace și cel pe temp de război.

De o parte a unui perete despărțitor poți vedea sala de mese, restaurată pentru a întruchipa cadrul în care se lua masa pe temp de pace de către oamenii bogăți din înalta societate pentru care diversitatea amețitoare a tacâmurilor nu avea secrete. De cealaltă parte a peretelui despărțitor, dovezile austeraților pe temp de război produc un contrast izbitor. O tăviță de metal zgâriată înlocuiește cincisprezece farfurii și sosiere. Cușetele nu doar duble, ci cu opt paturi supraetajate explică cum era posibil, ca, în temp de război, să încapă la bord 15.000 de oameni în loc de 3.000 de oameni. Desigur, ca să se facă o astfel de transformare, a fost nevoie de o urgență națională. De ea depindea supraviețuirea unei întregi națiuni.

Esența Marii Trimiteri în zilele noastre este faptul că supraviețuirea a milioane de oameni depinde de o astfel de transformare."

Suntem în plin război. În această atmosferă, orice vorbărie despre dreptul creștinilor de a trăi în lux, ca niște "fii de rege", apare goală - având în vedere, în special, faptul că însuși Regele este echipat pentru bătălie. Ne este de mai mare ajutor să ne gândim la un stil de viață pe temp de război decât la un stil de viață marcat de simplitate.

Simplitatea poate fi în mare măsură orientată spre noi însine și de niciun folos pentru alții. Un stil de viață pe temp de război implică existența unei cauze importante și nobile pentru care se merita să cheltuiesti și să fii cheltuit (2 Corinteni 12.15).

Winter continuă: "Dacă a existat vreodată o societate de tip "Salvează-te pe tine însuți", atunci aceea este societatea emancipată de astăzi. Dar funcționează oare acest lucru? Societățile subdezvoltate suferă de un întreg set de boli: tuberculoză, malnutriție, pneumonie, diferiți paraziți, etc. Tânările supra-dezvoltate au inventat un set complet nou de boli: obezitatea, arterioscleroza, bolile de inimă, atacurile cerebrale, cancerul de plămâni, bolile venețice, ciroza, dependența de droguri, alcoolismul, divorțul, abuzul copiilor, sinuciderea, crima. Mașinile care ne scutesc de muncă s-au transformat în instrumente care ne ucid trupul. Bogăția noastră a adus cu sine mobilitatea, dar și izolarea familiei mononucleare și, ca urmare, tribunalele pentru divorțuri, închisorile și instituțiile de sănătate mintală sunt supraaglomerate. Salvându-ne, aproape că ne-am pierdut pe noi însine.

Aceia care îi încurajează pe creștini să caute un stil de viață în lux, stil ce îi-l poți permite doar pe temp de pace, nu înțeleg deloc învățătura lui Isus despre bani. El ne-a chemat să ne pierdem viețile ca să le putem câștiga (și contextul se referă și la bani): "Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?" (Marcu 8.36). Iar prin "pierderea vieții" noastre, Isus vrea să spună: dedicarea ei în vederea împlinirii misiunii dragostei pe care El ne-a încredințat-o.

Fii bogat în fapte bune! Această idee ne conduce la îndemnul final pe care îl adresează Pavel celor bogați (1 Timotei 6.18). Odăță ce sunt eliberați de magnetul mândriei și odăță ce își pun speranța în Dumnezeu, și nu în bani, se mai poate întâmpla un singur lucru: banii lor vor curge spre înmulțirea nemumerătoarelor slujiri ale lui Hristos.